

Hatodik fejezetéhez érkezett a Zsebszótár előadássorozat szerdán, amelyen az uh.ro munkatársa, **Balogh Réka Adrienne** ezúttal **Kovács Ágnessel**, a Móra Ferenc Általános Iskola magyar irodalom szakos tanárnőjével beszélgetett. A beszélgetőtársak többek között arra próbáltak választ találni, hogy mikor és hogyan érdemes elkezdenünk megszerettetni a könyveket és az olvasást a gyerekekkel.

A tanárnő örült a nagy érdeklődésnek és annak, hogy a napjainkban szülőkké avanzsálódó fiatal generáció szeretné, ha gyermekeik olvasó emberek lennének, viszont rögtön az előadás elején ki is jelentette: nem tudja, hogy mikor érdemes elkezdeni. Szerinte nem kell lemondani arról a gyerekről sem, aki nem tűnik olvasónak, hiszen lehet, hogy egy ajánlás vagy egy mű kapcsán egész életére azzá válik.

Homérosz óta bealkonyodott

A megfelelő olvasmányra sincs recept, a tanárnő szerint kisgyerekkorban talán jobb a konzervatív utat követni, de idővel rengeteg olvasmány közül lehet majd válogatni, a klasszikusok közül **Kányádi**t és **Benedek Elek**et, a kortársak közül **Lackfi Jánost** és **Varró Dániel** t említette. A lényeg, hogy a gyerek az életkorának megfelelő művet olvassa, kiskorában ne **Homérosz** t, hanem mondókát.

{youtube}l8WXIO-6V9M{/youtube}

Kovács Ágnes a felkapott regénysorozatokról is beszélt. Elmondta, a *Harry Potter*rel kapcsolatban nincs kifogása, de az

Alkonyat

ot nem tudta szó nélkül hagyni. „Nekem akkora döbbenet volt, hogy azokat a fókusz könyveket, ilyen minőségben így falták a gyermekek” – mesélte. Ugyan ő is megpróbálta, de bevallotta, hogy a szegényes nyelvezet, konfliktus miatt a feléig sem jutott. Azt viszont belátta, hogy a nagyobb diákokkal a regény szegmenseiről, a mű által felvetett problémákról nagyon jól lehetett beszélgetni.

A tanárnő elmesélte, hogy a tiltás mennyit segíthet, ha el akar olvasatni a gyerekekkel valamit. Egyszer szóba jött az *Epizód a Genfi-tónál* című novella, ő elmondta diákjainak, hogy ez még nem nekik való, nagyobbak kell lenni hozzá, erre a könyvtáros nőtől hallotta, hogy az osztály zöme ki szeretne volna kölcsönözni.

Kovács Ágnes kemény harcot vívott az idősebb kollégákkal a kötelező háziolvasmányok terén. Szerinte egyáltalán nem jó ötlet feladni bármit is kötelezőként, **hiszen jobb híján elkérik a nagyobb testvér jegyzeteit**

egyébként sem változott a tanügyi követelmény az utóbbi harminc évben. Ő inkább fakultatívan ad fel olvasmányokat, és ha ezeket az osztály fele elolvassa, versenyt tartanak belőle, részletekkel, mondanivalóval belekóstoltatva azokat is, akik nem olvasták a művet.

Azt is tartja, hogy a mai gyermekeknél sokkal kevesebb a tabutéma, a telekommunikációnak köszönhetően sokkal több mindenről tudomásuk van. Éppen ezért sok olvasmányt akár 3-4 évvel is előre lehet hozni, olyanokat, mint **J. D. Salinger Zabhegyezője**, vagy **Émile Ajar Előtte m az élet**

című regénye, tehát a középiskola előtt már el lehet olvasni.

„Az a furcsa, hogy néha a legértelmesebb gyerekek mondják, hogy inkább vállalják a négyest, de nagyon hosszú és unalmas a könyv, nem szeretnék elolvasni” – mesélte a meghívott, hozzátéve, hogy ez teljesen érthető, ugyanis az olvasás fizikailag csak azt jelenti, hogy **az ember ül egy helyben és mozog a két szeme**

A görög oszlop a mi tabletünk

Ez a mostani generációknak még inkább nehezebbre is esik, ugyanis ebben a rohanó világban a gyerekek nyolcvan százalékának nem megy, hogy egy dologra tudjon koncentrálni hosszú időn keresztül, ezért például meg kell nézniük folyton a Facebook-ot vagy egyebet. Nem tudnak elmélyülni semmiben, ha hétpercenként nem éri őket lehetőleg motorikus impulzus.

A mai gyereknek az kell, hogy pillanatok alatt kapjon választ a problémákra, mert ehhez van hozzá szokva. „Valaki azt mondta, hogy ezekkel a mai gyerekekkel nincs mit kezdeni, de őket és az őket körülvevő világot mi formáltunk ilyenre” – mondta a tanárnő és hozzátette, mennyire furcsa, hogy a technológiai eszközök fejlesztői nem adják a kutyüket a gyermekeik kezébe.

Ezen kutyük térhódítása mellett sem változott az élet lényege, csak a díszlete: „a görögök is ugyanazokért küzdöttek, mint mi, ugyanazokat az érzéseket élték meg, csak ők hatalmas oszlopok, mi meg okostelefonok és laptopok között”.

Kovács Ágnes elmondta, ugyan sokkal kevesebben, de ma is megvannak az olvasni szerető diákok. Szerinte a magyartanár tudna tenni az értő olvasás fejlesztésében, csak nem az irodalomóra keretében. Nincs rá lehetőség, mert vizsgára kell készíteni a gyereket, amihez nincs köze a műélvezetnek. **Teljesen más módszerek kellenek, hogy valakit olvasóvá nevelj, mint hogy vizsgára készíts.**

Szerinte az a tanár is rengeteget tehet, aki észreveszi, hogy megváltozott a világ, és ezt a maga oldalára fordítja. Példaként felhozta, hogy A Pál utcai fiúkat még a mostani diákok is szívesen olvassák, hiszen ezt az ő gyerekkorukra is ki lehet vetíteni. Ő nem fél az óráin filmrészleteket bejátszani, esetleg a technikát használva hozni közelebb a művet a diákokhoz. Úgy tartja, a filmes változatok hatalmas segítséget jelentenek, meg lehet mutatni, hogyan íródik egy forgatókönyv, esetleg két filmváltozatot levetítve azt is, hogy nem csak a történettől irodalom az irodalom.

Az olvasás a legjobb kábítószer

Balogh Réka Adrienne arra is kíváncsi volt, mennyit segít az olvasás a gyermekek helyesírásán. „Mi már akkor sem felejtünk el helyesen írni, ha életünk további részében ékezetek nélkül írunk. A helyesírás kialakulásához rettentő sok köze van az olvasásnak. Vannak olyan diákok, akik a helyesírási versenyen kifogástalanul teljesítenek, és diktálás után borzasztó hibákkal, mert nem azon van a hangsúly. **Behozhatatlan előnyre tesz szert az olvasó gyerek az ugyanolyan képességűhöz képest**” – magyarázta Kovács Ágnes.

2016. március 24. csütörtök, 11:40

2010. *Marcius* 24. *Osatorok*, 11.40